

Když se dívám

Načas

Když se dívám z okna myšlenkám křídla narostou
a já uvěřím že se dobré časy vrátí
stojím na kolejích které slepě končí s tmou
nebeský taxík zase prásknul do opratí

R: Zase uvěřím sladkým lžím
a bláznům co stírají můj stín
zase budu si hrát s holčkou nadějí
než u pangejtu budu sám stát a samotou řvát

Když se dívám z okna ani déšť mi nevadí
chytám druhý dech chytám vodu do dlaní
a volnost uzavřená uvnitř v nás pak vyletí
kolik málo stačí k mému vítězství

R: Kolik proher dál je kolem nás
a koho z nás to vlastně zajímá
kolik zlomených srdcí a prasklých váz
tu končí na smetišti krás aby je vítr smáz

Když se dívám z okna ležím na polštáři snů
a všechno naivní a dětské ve mně zvoní
okno je nadějí mezi šedí malých dnů
které mě svírají a jako měkký kámen drolí

R: Nechci být písek nechci být prach
který vítr kam chce odnáší
když probouzím se tak mívám strach
že ten kámen tvrdý kámen už nejsem co býval dřív.